

Άρειος Πάγος 506/1977,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΚΖ' 1977 σελ. 838

Περίληψη: "Ορθή και ητιολογημένη καταδίκη επί ανθρωποκτονία και σωματική βλάβη εξ αμελείας του υπευθύνου διανοίξεως λάκκων διά φουρνέλλων, όστις παρέδωσε εις τους παθόντας εργάτας εφθαρμένας θρυαλλίδας και δεν ενημέρωσε αυτούς περί των κινδύνων εκ της προσεγγίσεως εις αυτάς προ της παρόδου ημισείας ώρας. - Η συντρέχουσα αμέλεια του παθόντος ή τρίτου δεν αναιρεί την ποινικήν ευθύνην του δράστου".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Η. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Δικηγόροι Γ. Νταλαχάρης, Π. Πανοτόπουλος

Επειδή, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, υπ' αριθ. 4186/1976, του κατ' έφεσιν δικάσαντος Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, αφ' ενός μεν εκτίθενται εν αυτή, διά σκέψεων πλήρων και σαφών, τα εκ της διαδικασίας προκύψαντα περιστατικά, τα αποδεικτικά μέσα εξ ων ταύτα προέκυψαν, ως και οι λόγοι δι' ους, καθ' υπαγωγήν αυτών εις τον νόμον, ο κατηγορούμενος-αναιρεσείων εκηρύχθη ένοχος των εν αυτή πράξεων της ανθρωποκτονίας εξ αμελείας και σωματικής βλάβης εξ αμελείας, τελεσθεισών εν Αγίω Στεφάνω Αττικής, την 18.12.1974, υπό τας εν αυτή ειδικωτέρας περιστάσεις, αφ' ετέρου δε παρατίθενται εν αυτή τα προβλέποντα και τιμωρόντα τας ρηθείσας πράξεις άρθρα του Ποινικού Κώδικος, ήτοι 28, 94 § 1, 302, 314α, 315 § 1β'. Όθεν, είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι, οι δεύτερος και τρίτος λόγοι αναιρέσεως, αιτιώμενοι, αφ' ενός έλλειψιν ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας και αφ' ετέρου μη παράθεσιν των ανηκόντων άρθρων του Ποινικού Νόμου.

Επειδή, την ύπαρξιν αμελείας και την εκ ταύτης ποινικήν ευθύνην δεν αναιρεί συντρέχουσα, τυχόν, αμέλεια του παθόντος ή τρίτου, εκτός εάν εις αυτόν αποκλειστικώς, οφείλεται το επελθόν αποτέλεσμα, οπότε αίρεται ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της αμελείας (ενεργείας ή παραλείψεως) του δράστου και του αποτελέσματος(1). Εν προκειμένω, εκ του αιτιολογικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, συμπληρουμένου και υπό του διατακτικού αυτής, προκύπτει ότι το εκδόν αυτήν Εφετείο, εδέξατο ως αποδειχθέντα τα κάτωθι περιστατικά: Ο αναιρεσείων, εκπροσωπών και έχων οργανώσει τας υπηρεσίας της εν αυτή Εταιρείας (αναλαβούσης εργολαβικώς την εγκατάστασιν εις το έδαφος στύλων της ΔΕΗ), εφωδιάσθη δι' επ' ονόματι του εκδοθείσης, αδείας αγοράς, μεταφοράς και καταναλώσεως εκρηκτικών υλών, επί σκοπώ διανοίξεως των προς τούτο απαιτουμένων λάκκων διά χρήσεως φουρνέλλων, προσάλαβεν, επί τω αυτώ σκοπώ, ως γομωτήν-πυροδότην τον Χ.Κ., ως βοηθόν του δε τον Η.Κ., οίτινες κατά την 18.12.1974, ετοποθέτησαν τέσσαρα φουρνέλλα, εκ των οποίων, πυροδοτηθέντων υπ' αυτών, εξερράγη μόνον το εν, ότε δε, μετά πάροδον περίπου 15' της ώρας, επλησίασαν εις την τοποθεσίαν των φουρνέλλων, εσημειώθη και δευτέρα έκρηξις, συνεπεία της οποίας υπέστησαν, αμφοτέροι, διάφορα τραύματα, εξ ων επήλθεν ο θάνατος του Χ.Κ. Περαιτέρω, το Εφετείο εδέξατο ότι ο τραυματισμός και θάνατος τούτων, ωφείλετο εις αμέλειαν του αναιρεσειόντος, ης και καθορίζει τα κατ' άρθρ. 28 Π.Κ. συστατικά στοιχεία, έγκειται δε η αμέλεια αυτή **α)** εις το ότι παρά την ην είχε εκ του επαγγέλματός του υποχρέωσιν, παρέλειψε να ενημερώση τους παθόντας περί του κινδύνου τον οποίον διέτρεχον εκ της προσεγγίσεως των εις την τοποθεσίαν των φουρνέλλων, προ της παρελεύσεως τουλάχιστον 30' της ώρας από της πυροδοτήσεως αυτών (διά κοινής, πάντων, θρυαλλίδος), εις περιπτώσιν καθ' ην εξερράγησαν τινά μένον τούτων και **β)** εις το ότι παρά την υποχρέωσίν του όπως προμηθεύεται, διά την πυροδοτήσιν των φουρνέλλων, βραδυκαύστους θρυαλλίδας καινούργις, καλής ποιότητος και καταλλήλους διά τοιαύτας εκρήξεις, ούτος εν γνώσει του επρομηθεύετο και παρέδιδε προς χρησιμοποίησιν των θρυαλλίδας παλαιάς, εφθαρμένας και ουχί καλής ποιότητος, ακαταλλήλους δε διά τον σκοπόν δι' ον εχρησιμοποιούντο, της εκρήξεως φουρνέλλων, ταύτα δε παρά τας σχετικές διαμαρτυρίας και παράπονα των γομωτών-πυροδοτών. Κατ' ακολουθίαν, είναι εντεύθεν, προεχόντως, αβάσιμος και απορριπτέος ο πρώτος λόγος αναιρέσεως καθ' ον, υπό τα ως άνω δεκτά γενόμενα περιστατικά, η αμέλεια δεν βαρύνει τον αναιρεσειόντα, αλλά τους ίδιους παθόντας, μη συμμορφωθέντας προς τας επιβαλλόμενας αυτούς υποχρεώσεις υπό του Κανονισμού Μεταλλείων-Λατομείων, όστις (εφαρμοζόμενος, κατά το άρθρον 1 αυτού, εις μεταλλευτικάς και λατομειακάς εργασίας) ορίζει εν άρθρω 216 ότι εν περιπτώσει μη εκρήξεως πασών των διά κοινής θρυαλλίδος πυροδοτηθεισών υπονόμων δεν επιτρέπεται η προσπέλασις εργατών ή άλλου τινος εις την επικίνδυνον ζώνην των υπονόμων προ της παρελεύσεως 30' της ώρας από της τελευταίας εκήξεως, η δε άδεια επιστροφής εις την εργασίαν δίδεται υπό του γομωτού-πυροδότου.

(1) Πρβλ. και Α.Π. 1245/1976.